

skal dog kunne ske inden opnåelsen af denne alder, hvor arbejdstageren fratræder på grund af uarbejdsdygtighed eller en tidligere grænse for pensionering, for kvinders vedkommende tillige på grund af indgåelse af ægteskab.

Bestemmelsen i stk. 2 omhandler visse begrænsninger med hensyn til anvendelsen af fritagelsesbestemmelsen i stk. 1, hvor der er tale om nærbeslægtede eller -besvogrede til arbejdsgiveren, eller — hvis denne er et aktieselskab — hovedaktionærer i dette.

Hvor arbejdsgiveren er et aktieselskab, har arbejdstageren efter hidtidig praksis ikke kunnet se bort fra arbejdsgiverbidrag til en kapitalpensionsordning for ham og hans pårørende ved sin indkomstopgørelse, hvis han var hovedaktionær i selskabet. Under hensyn til, at udbetalinger i henhold til kapitalpensionsordninger nu foreslås beskattet i et vist omfang, har man i overensstemmelse med marts- og majforslaget foreslået, at kapitalpensionsordninger — ligesom det allerede er tilfældet ved pensionsordninger med løbende udbetalinger — også skal kunne oprettes for hovedaktionærer, der samtidig er ansat i selskabet. Det er dog en betingelse, at ordningen ikke går ud over, hvad der kan anses for rimeligt på baggrund af pensionsordninger for virksomhedens øvrige personale.

Til § 5.

Bestemmelsen svarer til renteforsikringslovens § 1, stk. 3, sidste punktum, og § 5, stk. 3 og 4. Herudover foreslås det i overensstemmelse med gældende praksis, at renter, der tilskrives en pensionsordning med indskud i pengeinstitutter m. v., ikke skal medregnes i den skattepligtige indkomst, og at det beløb, der indestår på en sådan konto, ikke skal undergives formuebeskatning.

Til § 6.

Bestemmelsens punkt a svarer til § 5, stk. 5, i renteforsikringsloven, og punkt b og c til samme lovs § 2, stk. 1 a og b.

Til § 7.

Bestemmelsen i punkt a svarer til renteforsikringslovens § 5, stk. 6, og punkt b til samme lovs § 2 c bortset fra sidste punktum, men medens de her omhandlede udbetalinger m. v. efter renteforsikringsloven var undergivet indkomstbeskatning over en periode af tre år med en tredjedel hvert år, foreslås det nu, at der i stedet svares en afgift til statskassen på 25 pct. Denne afgiftspligt skal endvidere efter bestemmelsen i punkt c omfatte den del af udbetalingen i henhold til en kapital-

pensionsordning, der svarer til arbejdsgiverbidragenes andel i de samlede bidrag til ordningen.

Ved bestemmelserne i punkt d foreslås særlige regler om beskatning i de tilfælde, hvor der disponeres over en kapitalpensionsordning i strid med forudsætningerne for denne. Hovedsynspunktet har her været, at man kræver afgift i det år, hvor dispositionen foretages, af de beløb, der skulle have været indkomstbeskattet i tidligere år, hvis pensionsordningen ikke havde eksisteret. Det foreslås, at der ved dispositioner, der bevirker, at en kapitalpensionsordning i form af kapitalforsikring ikke længere kan anerkendes som pensionsordning, svares afgift på 25 pct. af tilbagekøbsværdien på samme måde som ved de i bestemmelsen i punkt c omhandlede kapitaludbetalinger.

Ved dispositioner, der bevirker, at en kapitalpensionsordning, der er etableret med indskud i pengeinstitutter m. v., ikke længere kan anerkendes som pensionsordning, foreslås det ligeledes, at der skal svares en afgift til statskassen. Afgiften, der i henhold til § 8, stk. 1, udgør 35 pct., svares af hele det beløb, der indestår på kontoen.

Da skatteyderen ikke har opnået fradrag for egne bidrag til ordningen i det omfang, disse ikke har kunnet rummes inden for 600 kr.s-grænsen, skal det afgiftspligtige beløb dog nedsættes under hensyn hertil. Af praktiske grunde foreslås denne nedsættelse beregnet som et beløb svarende til den del af skatteyderens egne bidrag, der overstiger 500 kr. årlig.

Når afgiften ved dispositioner over kapitalpensionsordninger i form af kapitalforsikring ikke foreslås fastsat til 35 pct. ligesom afgiften ved dispositioner over ordninger med indskud i pengeinstitutter m. v., skyldes det, at der som regel lides et tab ved ophævelse af en forsikring før forsikringsbegivenhedens indtræden, således at det vil være rimeligt at anvende en lavere afgiftssats i disse tilfælde.

Til § 9.

Bestemmelserne i stk. 1 og 2 er i overensstemmelse med renteforsikringslovens § 2, stk. 2 og 3.

Stk. 3 er en overgangsbestemmelse, der tager sigte på de allerede bestående kapitalpensionsordninger. Efter denne bestemmelse skal der, forinden beregningen af det beløb, der er afgiftspligtigt efter reglerne i § 7 c, foretages et fradrag. For ordninger på forsikringsbasis er fradraget lig med tilbagekøbsværdien på datoen for lovforslagets fremsættelse og for ordninger med indskud i pengeinstitutter m. v. lig med indestændet pr. denne dato. Dette fradrag indrømmes ikke, hvor afgiftspligt opstår som følge af dispositioner over kapital-